

Original Article

Psychological Factors Influencing Participation in Education and Training in Championship Sports: A Model Fit

Mehri Satari¹, Habib Mohammad Pouryaghini² *, ³ Rahim Najafzadeh ,
Farrokhlegha Najafzadeh⁴

1. PhD, Student, Department of Physical Education and Sport Science, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sport Science, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

3. Associate Professor, Department of Physical Education and Sport Science, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

4. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sport Science, Malekan, C., Islamic Azad University, Malekan, Iran.

Received: 01/05/2024, Revised: 20/10/2024, Accepted: 26/11/2024

Abstract

Purpose: This study aimed to establish a model of psychological factors influencing participation in education and training in championship sports.

Methods: The research utilized a descriptive-correlational approach. The study population consisted of employees from various sports organizations, including the Ministry of Sports and Youth, the National Olympic Committee, and the General Department of Sports and Youth in Tehran. A targeted sample of 380 individuals was selected for the study. A researcher-developed questionnaire with 68 questions across 15 dimensions was employed. The structural equation modeling method was used to analyze the data with PLS3 software.

Results: The findings indicate that individual psychological factors, interactions with non-sports organizations, interactions with sports organizations, economic factors and financial supporters, human resources, safety of sports equipment for champion sports development, sports facilities, management factors, formulation of fundamental lesson plans, appropriate value-added systems, the central role of family support, holding sports events for champion nurturing, attention to extracurricular programs in schools, use of media, and the supportive role of teachers and school managers in expanding champion sports participation are effective in champion sports development. The goodness of fit (GOF) value for the model in this study is calculated at 704.0, indicating a strong and very appropriate overall fit of the model.

Conclusion: It can be concluded that to develop champion sports, education should expand its participation in champion sports development by focusing on psychological and educational resources and components. To ensure the optimal performance of this ministry, it is necessary to provide the required resources and infrastructure within the organization.

Keywords: Students, Education and Training, Sports Participation, Championship Sports.

*Corresponding Author: Habib Mohammad Pouryaghini, Tel: +98-9144124324, E-mail: mohammadpour@iaut.ac.ir

How to Cite: Satari, M., Pouryaghini, H. M., Najafzadeh, R., Najafzadeh, F. Psychological Factors Influencing Participation in Education and Training in Championship Sports: A Model Fit. *Sports Psychology*, 2024; 16(2): 227-246. In Persian

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Extended Abstract

Background and Purpose

The world championships and the Olympic Games, as the pinnacle of global sports, serve as arenas for the most talented young athletes from around the world. Consequently, various scientific disciplines and techniques have been integrated into sports. Educational sports form the foundation of a nation's athletic development, serving as the bedrock for championship-level achievements. Studies conducted within the country indicate that the primary responsibility for sports training lies with the supervision of the Ministry of Education, the Student Sports Federation, the University Sports Federation, the Ministry of Sports and Youth, and the Ministry of Science, among others. Examining the role of the Ministry of Education in supporting sports development is essential due to the deeply interconnected nature of education and athletic activities. Schools and educational institutions serve as primary platforms for identifying and nurturing young talent, equipping students with foundational skills and opportunities to excel in diverse sports fields.

Therefore, the involvement of educational institutions in championship sports requires further investigation. If necessary, enhanced support and strategic planning should be provided for champion training and the identification of student sports talent. According to the background of the study, limited research has been conducted in this field, and many scientific insights remain

unavailable. Considering the critical role of education and sports in national development, examining this issue within the relevant ministry appears both necessary and practical. Consequently, this research aims to develop a model of the psychological factors influencing the participation of educational and training in championship sports.

Materials and Methods

The study adopted a descriptive-correlational research design. The statistical population comprised employees from various sports organizations, including the Ministry of Sports and Youth, the National Olympic Committee, and the General Department of Sports and Youth in Tehran. A total of 380 participants were purposively and conveniently sampled to test the model. The researcher-developed questionnaire, consisting of 68 items across 15 dimensions, was utilized. The Structural Equation Modeling (SEM) approach was employed using PLS3 software to develop the model.

Results

The findings indicate that individual psychological factors, interactions with non-sports organizations, interactions with sports organizations, economic factors and financial supporters, human resources, safety of sports equipment for champion sports development, sports facilities, management factors, formulation of fundamental lesson plans, appropriate value-added systems, the central role of family support, holding

sports events for champion nurturing, attention to extracurricular programs in schools, use of media, and the supportive role of teachers and school managers in expanding champion sports participation are effective in champion sports development. The goodness of fit (GOF) value for the model in this study is calculated at 704.0, indicating a strong and very appropriate overall fit of the model.

Conclusion

Overall, these findings provide a strong framework for understanding the psychological factors that influence participation of educational and training in championship sports. They highlight the importance of taking a systems-based approach that combines macro-level organizational dynamics with micro-level individual factors. This holistic perspective can offer valuable insights for policymakers and practitioners looking to improve the education sector's role in elite sports development. Additionally, the department needs to address potential challenges related to extracurricular programs, such as ensuring equity and accessibility, especially for students from disadvantaged backgrounds. It is also recommended to develop a comprehensive media strategy to promote sports participation and gain public support for championship sports initiatives. Furthermore, investing in the professional development of teachers and

school administrators to improve their ability to run sports programs and nurture talent development, expanding extracurricular sports offerings with a focus on inclusive pathways to championship participation, and providing and maintaining sports facilities to keep athletes motivated are all important steps.

Funding

This study received no funding from public, commercial, or non-profit organizations.

Authors' Contributions

All authors participated in designing, implementing, and writing all parts of the present study.

Conflicts of Interest

The authors declared no conflict of interest.

نوع مقاله: پژوهشی

برازش مدل عوامل روانشناختی مؤثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی

مهری ستاری^۱، حبیب محمدپوریقینی^{۲*}، محمدرحیم نجف زاده^۳، فرخ لقا نجف زاده^۴

۱. دانشجوی دکتری تخصصی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۲. استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۳. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۴. استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد ملکان، دانشگاه آزاد اسلامی، ملکان، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۰۱، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۲/۰۸/۳۰، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۰۶

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر برازش مدل عوامل روانشناختی مؤثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی بود.

روش‌ها: روش پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه کارمندان سازمان های ورزشی مانند کارمندان وزارت ورزش و جوانان، کارمندان کمیته ملی المپیک و کارمندان ادارات کل ورزش و جوانان شهر تهران بودند. نمونه آماری به تعداد قابل کفایت جهت آزمون مدل به روش هدفمند و در دسترس انتخاب و نظرخواهی گردید (۳۸۰ نفر). از پرسشنامه محقق ساخته، شامل ۶۸ سوال در ۱۵ بعد استفاده شد. برای برازش مدل از روش مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار اسمارت پی.ال.اس نسخه ۳ استفاده شد.

یافته ها: نتایج نشان داد عوامل روانشناختی فردی، تعامل با سازمان های غیرورزشی، تعامل با سازمان های ورزشی، عوامل اقتصادی و حامیان مالی، نیروی انسانی، ایمن سازی تجهیزات ورزشی جهت توسعه ورزش قهرمانی، اماکن ورزشی، عوامل مدیریتی، تدوین طرح درس های اصولی، بکارگیری سیستم های ارزشیابی مناسب، نقش محوری حمایت خانواده، برگزاری رویدادهای ورزشی جهت قهرمان پروری، توجه به برنامه های فوق برنامه در مدارس، استفاده از رسانه ها، نقش حمایتی معلم و مدیران مدارس برای گسترش ورزش قهرمانی بر مشارکت آموزش و پرورش در توسعه ورزش قهرمانی مؤثر هستند و مقدار GOF برای مدل این پژوهش ۰/۷۰۴ محاسبه شده که نشان از برازش کلی قوی و بسیار مناسب مدل دارد.

نتیجه گیری: نتیجه گیری می شود برای توسعه ورزش قهرمانی، مشارکت آموزش و پرورش در توجه به منابع و مولفه های روانشناختی و تربیتی را گسترش و توسعه داد و همچنین برای عملکرد مطلوب این وزارتخانه لازم است منابع و زیرساخت های لازم در این سازمان فراهم شود.

واژه های کلیدی: دانش آموزان، آموزش و پرورش، مشارکت ورزشی، ورزش قهرمانی.

*Corresponding Author: Habib Mohammad Pouryaghini, Tel: +98-9144124324, E-mail: mohammadpour@iaut.ac.ir

How to Cite: Satari, M., Pouryaghini, H. M., Najafzadeh, R., Najafzadeh, F. Psychological Factors Influencing Participation in Education and Training in Championship Sports: A Model Fit. *Sports Psychology*, 2024; 16(2): 227-246. In Persian

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

در ابتدای هزاره سوم، جهان ورزش دوران جدید و تازه‌های را تجربه می‌نماید. ورزش امروزی تبدیل به یک جشنواره جهانی گردیده است (۱). مسابقات مختلف قاره‌ای و جهانی و در رأس آنها بازی‌های المپیک، به عرصه رقابت جوانان برگزیده ورزشی ملت‌ها تبدیل شده و از این رهگذر علوم و فنون مختلفی در ورزش به کار گرفته شده است (۲). موفقیت کشورها در میادین بین‌المللی ورزشی علاوه بر تأثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندی‌های همه‌جانبه آن کشورها محسوب می‌شود و یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، از این مورد نشأت می‌گیرد (۳). ورزش تربیتی پایه‌گذار و اساس ورزش قهرمانی است. بر اساس مطالعات انجام شده در کشور، مسئولیت اصلی را در ورزش تربیتی به عهده وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون ورزش دانش‌آموزی، فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی، وزارت ورزش و جوانان، وزارت علوم و ... می‌باشد. در این بین، نهادهای آموزشی وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون ورزش دانش‌آموزی، وزارت علوم، فدراسیون ورزش‌های دانشگاهی، وزارت بهداشت و دانشگاه آزاد اسلامی در حوزه ورزش قهرمانی مسئولیت دارند که این موضوع، نقش پررنگ آموزش و پرورش را در پیشرفت ورزش قهرمانی مشخص می‌کند (۴).

ورزش قهرمانی جایگاه ویژه‌ای در نظام تعلیم و تربیت رسمی از دوره پیش دبستانی تا دانشگاه دارد. در این سطح، بالاترین انگیزه درونی و فطری، بیشترین تعداد

شرکت‌کننده فعال و همچنین، مناسب‌ترین زمان و مستعدترین افراد قابل مشاهده است. این سطح در برگیرنده تربیت بدنی و ورزش در واحدهای آموزش رسمی اعم از مدارس، دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور است (۵). ورزش تعلیم و تربیتی در پی آن است که با فراهم آوردن زمینه‌های لازم و ایجاد محیط و فرصت مناسب، همه آموزشجویان را در موقعیت‌های آموزشی سالم قرار دهد و با پاسخگویی به نیازهای اساسی آنان، برنامه‌هایی را برای تقویت جسم، همگام با اصول و مراحل رشد و هماهنگ با پرورش روح تأمین کند (۶). ورزش قهرمانی به کارآمدترین و بزرگترین ساختار سازمانی و تشکیلاتی نیاز دارد تا از طریق نیروهای متخصص و متعهد، بیشترین تجارب حرکتی و پایه‌ای را در جغرافیای وسیعی فراهم آورد. تربیت و پرورش متعادل جسمانی، مهارتی، شناختی، عاطفی و اجتماعی، از اهداف مهم سازمان‌های ورزشی کشور در سطح مدارس و دانشگاه‌ها است. این سطح به امکانات و تسهیلات گسترده‌ای نیاز دارد تا بتواند در دوران تربیت‌پذیری، نگرش مثبتی نسبت به ورزش و فعالیت‌های حرکتی در کودکان و نوجوانان ایجاد کند. بنابراین، یکی از وظایف دولت در هر کشوری آماده‌سازی زمینه پرداختن به ورزش در مدارس و نهادهای ورزش در دانشگاه‌ها است. این وظیفه مهم به دلیل اهمیت و ضرورت ورزش در سلامت جسم، شادابی، نشاط و درنهایت، سلامت روح دانش‌پژوهان است و تمام دولتمردان به این امر واقف هستند (۷). امروزه، این موضوع اثبات شده است که مسیر ورزش قهرمانی کشورها از نظام آموزش و پرورش آن می‌

گذرد (۸). روش های شناخت استعداد های ورزشی از طریق تعامل سازنده با نظام آموزش و پرورش نقش بسیار مهمی در توسعه ورزش قهرمانی ایفا می کند و از عوامل مهم تسلط کشورهای پیشرفته در عرصه های بین المللی است. به عنوان نمونه، نظام کشف استعدادهای ورزشی در چین بر تعامل ورزش استانی با نظام آموزش و پرورش مبتنی است. بسیاری از استعدادهای جوان ورزشی در کانادا نیز از طریق مسابقات آموزشی شناسایی می شوند (۹).

ضرورت بررسی نقش وزارت آموزش و پرورش در حمایت از توسعه ورزش از ماهیت درهم تنیده آموزش و فعالیت های ورزشی ناشی می شود. مدارس و مؤسسات آموزشی به عنوان بستر اولیه برای شناسایی و پرورش استعدادهای جوان عمل می کنند و مهارت ها و فرصت های اساسی را برای دانش آموزان فراهم می کنند تا در رشته های مختلف ورزشی اکتشاف و تعالی پیدا کنند (۱۰). سیاست ها، برنامه های درسی و تصمیم های مربوط به تخصیص منابع که توسط وزارت آموزش و پرورش اتخاذ می شود مستقیماً بر در دسترس بودن و کیفیت برنامه های ورزشی، امکانات و حمایت مربیگری در سیستم آموزشی تأثیر می گذارد (۱۱). در ژاپن در پایین تر از سطح ملی، اداره های تربیت بدنی و مدارس تربیت بدنی در بین اداره های دولتی و انجمن تربیت بدنی نقش زیادی در توسعه ورزش در سطح عمومی دارند. در ایالات متحده، دانشگاه ها از ارکان توسعه ورزش قهرمانی هستند. بسیاری از تیم های حاضر در لیگ های ورزشی زیر نظر دانشگاه ها هستند. اتحادیه ملی ورزش های

دو فصلنامه روان شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

دانشگاهی مسئولیت اصلی اداره و سرپرستی ورزش دانشگاه ها را برعهده دارد (۱۲). سیستم های ورزش دانشگاه و بخش حرفه ای مانع از شکل گیری شبکه باشگاهی می شوند. در این کشور، مدارس نیز برای پرورش ورزشکاران مانند سیستم دانشگاه طراحی شده اند. مدارس و دانشگاه ها کاملاً به بودجه های دولت وابسته اند؛ اما نیروهای درون سیستم مانع توسعه باشگاه ها می شوند (۱۳).

در همین راستا فریدنیا و همکاران (۱۴) در پژوهشی با عنوان شناسایی عوامل مؤثر در استعدادیابی ورزشی دانش آموزان ابتدایی (با رویکرد قهرمان پروری برای آینده)، ۸ مضمون اصلی شامل برنامه ریزی راهبردی، آموزش خلاق، معلمان با انگیزه، آگاه سازی والدین، تخصیص امتیازات ویژه، استعدادیابی هوشمند، برگزاری مسابقات و تأمین مالی را شناسایی کردند. ناصری پلنگرد و همکاران (۱۵) برای الگوی نقش خانواده و مدرسه در قهرمانی، ۱۳ مقوله در قالب الگوی پارادایمی شامل (حمایت مالی و اقتصادی، حمایت عاطفی و رفتاری و حمایت اجتماعی) به عنوان پدیده محوری و شرایط علی (توسعه منابع و استاندارد سازی)، شرایط زمینه ای (اجتماعی و رسانه ای)، شرایط مداخله گر (بروکراسی و ضعف مدیریتی)، راهبرد ها (راهبرد های متداول و راهبرد های آموزشی) و پیامدها (شکوفایی استعدادهای ورزشی و رقابت پذیری) را شناسایی کردند. سوجوکو و همکاران (۱۶) مطالعه ای با هدف شناسایی عوامل تعیین کننده خط مشی و سیاست های اثرگذار بر توسعه ورزش قهرمانی پرداختند. نتایج نشان داد که سیاست های

رسمی از تصمیمات مکتوب استفاده می‌کنند و توسط و آژانس‌های مرتبط تأیید می‌شوند. بیان داشتند شهر سرینگ دارای جهت گیری سیاستی در توسعه ورزش قهرمانی، توسعه منابع انسانی و زیرساخت ها برای افزایش موفقیت در ورزش است. بر این اساس، نیاز به دستورالعمل های اجرای برنامه و دستورالعمل های عملکرد اضافی جهت توسعه ورزش قهرمانی در این شهر وجود دارد. موهلیسین و همکاران (۱۷) در مطالعه ای سیاست های حاکم بر پرورش و توسعه ورزش قهرمانی در جاوای مرکزی را از جنبه سیستم رقابت تجزیه و تحلیل کردند. از نظر کمی میانگین امتیاز سیستم مسابقه در جاوا مرکزی با کمترین امتیاز در جنبه حمایتی و بالاترین امتیاز در جنبه پشتیبانی تسهیلات است. در مورد امتیاز فدراسیون ورزشی بالاترین امتیاز توسط دو و میدانی و کمترین امتیاز فدراسیون اسکواش به دست آمده است. همانطور که در مطالعات گذشته مشاهده می شود الگوی تحقیقی در خصوص نقش مشارکتی آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی به خوبی مورد بررسی قرار نگرفته است.

تربیت بدنی و ورزش یک بخش ضروری از برنامه رسمی درسی مدارس هستند. ورزش دانش آموزی رویکردی کارآمد برای افزایش فعالیت جسمانی دانش آموزان از طریق برنامه ها، فعالیت ها و رویدادهای ورزشی در یک محیط حمایتی با زیر ساخت ها و امکانات امن و راحت است. در مجامع سیاسی، رسانه ها، و محیط های علمی و مطالعات انجام گرفته در زمینه ورزش دانش آموزی، در مورد پتانسیل ورزش مدارس برای حل مشکلات متعدد

اجتماعی، روانشناختی و آموزشی دانش آموزان تردیدی وجود ندارد (۱۱). با توجه به مطالعات و بررسی های صورت گرفته باید اذعان داشت که وزارت آموزش و پرورش در زمینه ورزش پایه و ایجاد شرایط لازم برای استعدادیابی و گسترش قهرمان پروری در کشور نقشی حیاتی دارد که در عین حال اغلب نادیده گرفته می شود. در حالی که مدیریت ورزش معمولاً تحت وزارتخانه های اختصاصی ورزش یا کمیته های المپیک قرار می گیرد، کار اساسی شناسایی و پرورش استعداد های ورزشی اغلب در سیستم آموزشی آغاز می شود و امور زیرساختی و تربیتی ورزشکاران را وزارت آموزش و پرورش برعهده دارد و دانش آموزان را با مشارکت دادن در مسابقات ورزشی به سوی ورزش جذب و برای قهرمان سازی آینده آنها پیش قدم می باشد اما عوامل موثر در مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی در مطالعات گذشته به خوبی تبیین نشده است. درواقع مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی نیاز به بررسی بیشتر و در صورت لزوم نیاز به حمایت و برنامه ریزی بهتر برای قهرمان پروری و استعدادیابی ورزشی دانش آموزان دارد که با توجه به پیشینه های مطالعاتی نیز می توان ابراز داشت در این زمینه مطالعاتی کمی صورت گرفته است و نتایج علمی زیادی در دسترس نیست و با توجه به جایگاه آموزش و پرورش در ورزش کشور بنظر می رسد مطالعه در این وزارتخانه کاربردی باشد. لذا هدف از پژوهش حاضر برآزش مدل عوامل روانشناختی-اجتماعی موثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی می باشد.

روش پژوهش

روش پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی بود.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری شامل کلیه کارمندان سازمان های ورزشی مانند کارمندان وزارت ورزش و جوانان، کارمندان کمیته ملی المپیک و کارمندان ادارات کل ورزش و جوانان شهر تهران بودند. نمونه آماری به تعداد قابل کفایت جهت آزمون مدل به روش هدفمند و در دسترس انتخاب و نظرخواهی گردید (۳۸۰ نفر).

ابزار گردآوری داده ها

از پرسشنامه محقق ساخته، شامل ۶۸ سوال در پنج مولفه کلی و پانزده عامل به ترتیب شامل (عوامل روانشناختی فردی، تعامل با سازمان های غیر ورزشی، تعامل با سازمان های ورزشی، عوامل اقتصادی و حامیان مالی، انگیزه نیروی انسانی، ایمن سازی تجهیزات ورزشی جهت توسعه ورزش قهرمانی، اماکن ورزشی، عوامل روانی-مدیریتی، تدوین طرح درس های اصولی، بکارگیری سیستم های ارزشیابی مناسب، نقش محوری حمایت خانواده، برگزاری رویدادهای ورزشی جهت قهرمان پروری، توجه به برنامه های فوق برنامه در مدارس، استفاده از رسانه ها، نقش حمایتی معلم و مدیران مدارس) استفاده شد.

روش اجرا

پرسشنامه تدوین شده جهت بررسی روایی محتوایی یا صوری در اختیار ۶ نفر از اساتید و ۶ نفر از مدیران قرار گرفت بعد از تایید روایی محتوایی، ابتدا ابزار در یک

دو فصلنامه روانشناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

مطالعه راهنما بین ۳۰ نفر از جامعه آماری توزیع شد سپس از طریق روش آلفای کرونباخ، پایایی یا ثبات درونی آن با استفاده از نرم افزار SPSS20 محاسبه شد ($\alpha=0/85$) و تایید شد. روایی سازه نیز با استفاده از نرم افزار پی.ال.اس بررسی شد.

تحلیل آماری

در بخش تحلیل داده ها از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) برای خلاصه کردن داده ها استفاده شد. همچنین، برای برازش مدل از روش مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار PLS3 استفاده شد.

یافته ها

یافته های توصیفی نشان داد ۱۸۸ نفر مرد و ۱۳۲ نفر زن بودند، ۸۶ نفر زیر ۳۵ سال، ۱۶۲ نفر بین ۳۵ تا ۴۵ سال و ۷۲ نفر بیش از ۴۵ سال سن داشتند، مدرک تحصیلی ۱۲ نفر کاردانی، ۱۵۸ نفر کارشناسی، ۱۰۵ نفر کارشناسی ارشد و ۴۵ نفر دکتری بودند، ۹۶ نفر کمتر از ۱۰ سال، ۱۴۹ نفر بین ۱۰ تا ۲۰ سال و ۷۵ نفر بیش از ۲۰ سال سابقه کاری داشتند.

در این پژوهش کفایت نمونه گیری (KMO) برابر ۰/۷۵۵ شد که حاکی از کفایت خوب نمونه گیری دارد. در ادامه برای بررسی این که آیا داده ها توانایی عامل شدن را دارند از آزمون کرویت بارتلست استفاده شد. نتایج این آزمون هر چقدر کوچکتر باشد نشان دهنده این است که داده ها توان تشکیل عامل را دارند در این پژوهش نتیجه این آزمون در سطح ($P<0/01$) معنی دار است. بنابراین از تحلیل عاملی در این پژوهش استفاده شد (جدول ۱).

جدول ۱. نتایج آزمون کروییت بارتلت و شاخص نمونه برداری برای آزمون

شاخص ها	ضریب کیزر، مایر، آلکین	آزمون بارتلت	درجه آزادی	سطح معناداری
مقادیر	۰/۷۵۵	۳۰۴۱۰/۲۰۷	۲۲۷۸	۰/۰۰۱

جدول ۲. نتایج تحلیل عاملی و بار عاملی گویه های پرسشنامه

ردیف	عامل ۱	عامل ۲	عامل ۳	عامل ۴	عامل ۵	عامل ۶	عامل ۷	عامل ۸	عامل ۹	عامل ۱۰	عامل ۱۱	عامل ۱۲	عامل ۱۳	عامل ۱۴	عامل ۱۵
۱	۰/۴۸														
۲	۰/۵۳														
۳	۰/۴۳														
۴		۰/۵۰													
۵		۰/۵۵													
۶		۰/۴۷													
۷		۰/۵۶													
۸			۰/۶۵												
۹			۰/۵۲												
۱۰			۰/۴۴												
۱۱			۰/۶۹												
۱۲			۰/۵۱												
۱۳			۰/۴۶												
۱۴				۰/۷۸											
۱۵				۰/۶۶											
۱۶				۰/۵۸											
۱۷				۰/۷۲											
۱۸				۰/۵۸											
۱۹				۰/۶۹											
۲۰				۰/۵۰											
۲۱				۰/۶۰											
۲۲				۰/۶۳											
۲۳				۰/۶۴											
۲۴				۰/۵۷											
۲۵				۰/۶۰											
۲۶				۰/۶۱											
۲۷				۰/۶۹											
۲۸				۰/۷۵											
۲۹				۰/۶۲											
۳۰				۰/۵۳											
۳۱				۰/۶۵											

دو فصلنامه روان‌شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

۰/۶۳	۳۲
۰/۶۹	۳۳
۰/۷۲	۳۴
۰/۷۰	۳۵
۰/۷۲	۳۶
۰/۷۳	۳۷
۰/۷۷	۳۸
۰/۶۹	۳۹
۰/۶۶	۴۰
۰/۷۱	۴۱
۰/۷۴	۴۲
۰/۶۹	۴۳
۰/۶۷	۴۴
۰/۷۲	۴۵
۰/۷۶	۴۶
۰/۷۷	۴۷
۰/۷۳	۴۸
۰/۶۶	۴۹
۰/۵۸	۵۰
۰/۶۹	۵۱
۰/۷۷	۵۲
۰/۷۶	۵۳
۰/۷۱	۵۴
۰/۶۷	۵۵
۰/۶۹	۵۶
۰/۷۵	۵۷
۰/۶۵	۵۸
۰/۷۰	۵۹
۰/۶۶	۶۰
۰/۷۹	۶۱
۰/۶۹	۶۲
۰/۷۱	۶۳
۰/۷۲	۶۴
۰/۶۵	۶۵
۰/۷۹	۶۶
۰/۶۵	۶۷
۰/۷۴	۶۸

برآزش مدل عوامل روانشناختی مؤثر بر مشارکت آموزش...

۲۳۶

توجه به ارزش های ویژه بالاتر از ۱ در جدول ۲ بدست آمد. نتایج حاصل در جدول ۳ واریانس تبیین شده کلی با ارزش ویژه بالاتر از یک را در این آزمون نشان داد.

مقدار ملاک برای مناسب بودن ضرایب بارهای عاملی، ۰/۴ می باشد که تمامی سوالات حد نصاب بار عاملی را کسب کردند که نشان از مناسب بودن این معیار دارد (جدول ۲). در این مدل ۱۵ عامل نهفته در آزمون با

جدول ۳. ارزش های ویژه بالاتر از یک برای پانزده عامل اولیه

عوامل	میزان چرخش مجموع مجذورات			میزان استخراج مجموع مجذورات			مقادیر ویژه		
	درصد	درصد	کل	درصد	درصد	کل	درصد	درصد	کل
	تجمعی	واریانس		تجمعی	واریانس		تجمعی	واریانس	
	۱۳/۶۹۲	۱۳/۶۹۲	۹/۳۱۱	۴۳/۷۵۵	۴۳/۷۵۵	۲۹/۷۵۳	۴۳/۷۵۵	۴۳/۷۵۵	۲۹/۷۵۳
۱	۲۳/۲۶۹	۹/۵۷۷	۶/۵۱۲	۴۸/۴۳۳	۴/۶۷۸	۳/۱۸۱	۴۸/۴۳۳	۴/۶۷۸	۳/۱۸۱
۲	۳۱/۰۲۴	۷/۷۵۵	۵/۲۷۳	۵۲/۶۵۴	۴/۲۲۱	۲/۸۷۰	۵۲/۶۵۴	۴/۲۲۱	۲/۸۷۰
۳	۳۷/۴۷۰	۶/۴۴۶	۴/۳۸۳	۵۶/۶۷۵	۴/۰۲۱	۲/۷۳۴	۵۶/۶۷۵	۴/۰۲۱	۲/۷۳۴
۴	۴۲/۳۸۹	۴/۹۱۹	۳/۳۴۵	۵۹/۸۳۹	۳/۱۶۴	۲/۱۵۲	۵۹/۸۳۹	۳/۱۶۴	۲/۱۵۲
۵	۴۷/۱۱۵	۴/۷۲۶	۳/۲۱۴	۶۲/۳۶۰	۲/۵۲۲	۱/۷۱۵	۶۲/۳۶۰	۲/۵۲۲	۱/۷۱۵
۶	۵۱/۵۵۶	۴/۴۴۰	۳/۰۱۹	۶۴/۸۵۹	۲/۴۴۹	۱/۶۹۹	۶۴/۸۵۹	۲/۴۴۹	۱/۶۹۹
۷	۵۵/۹۴۲	۴/۳۸۷	۲/۹۸۳	۶۷/۰۳۶	۲/۱۷۷	۱/۴۸۰	۶۷/۰۳۶	۲/۱۷۷	۱/۴۸۰
۸	۶۰/۱۲۱	۴/۱۷۹	۲/۸۴۲	۶۹/۰۳۵	۱/۹۹۹	۱/۳۵۹	۶۹/۰۳۵	۱/۹۹۹	۱/۳۵۹
۹	۶۴/۲۶۱	۴/۱۴۰	۲/۸۱۵	۷۰/۹۶۳	۱/۹۲۸	۱۰/۳۱۱	۷۰/۹۶۳	۱/۹۲۸	۱۰/۳۱۱
۱۰	۶۸/۰۱۱	۳/۷۵۰	۲/۵۵۰	۷۲/۷۷۰	۱/۸۰۷	۱/۲۲۹	۷۲/۷۷۰	۱/۸۰۷	۱/۲۲۹
۱۱	۷۱/۰۹۴	۳/۰۸۳	۲/۰۹۷	۷۴/۴۶۰	۱/۶۹۰	۱/۱۴۹	۷۴/۴۶۰	۱/۶۹۰	۱/۱۴۹
۱۲	۷۴/۰۸۵	۲/۹۹۰	۲/۰۳۳	۷۶/۱۳۵	۱/۶۷۵	۱/۱۳۹	۷۶/۱۳۵	۱/۶۷۵	۱/۱۳۹
۱۳	۷۶/۸۸۶	۲/۸۰۲	۱/۹۰۵	۷۷/۷۷۵	۱/۶۴۱	۱/۱۱۶	۷۷/۷۷۵	۱/۶۴۱	۱/۱۱۶
۱۴	۷۹/۳۴۹	۲/۴۶۳	۱/۶۷۵	۷۹/۳۴۹	۱/۵۷۴	۱/۰۷۰	۷۹/۳۴۹	۱/۵۷۴	۱/۰۷۰

همانگونه که در جدول ۴ آمده است مقادیر میانگین واریانس استخراج شده مربوط به هر سازه از ۰/۴ بیشتر بوده و این مطلب موید این می باشد که روایی همگرایی پرسشنامه حاضر در حد قابل قبول است.

جدول ۴. روایی همگرایی پرسشنامه

مولفه ها	میانگین واریانس استخراج شده	پایایی ترکیبی
راهبردها	۰/۵۴۷	۰/۷۵۳
شرایط علی	۰/۶۰۶	۰/۷۵۱
شرایط زمینه ای	۰/۶۷۱	۰/۷۹۹
عوامل مداخله گر	۰/۶۷۴	۰/۸۰۵
پدیده محوری	۰/۴۶۶	۰/۹۳۷
پیامدها	۰/۵۲۱	۰/۸۱۳

برازش مدل عوامل روانشناختی مؤثر بر مشارکت آموزش...

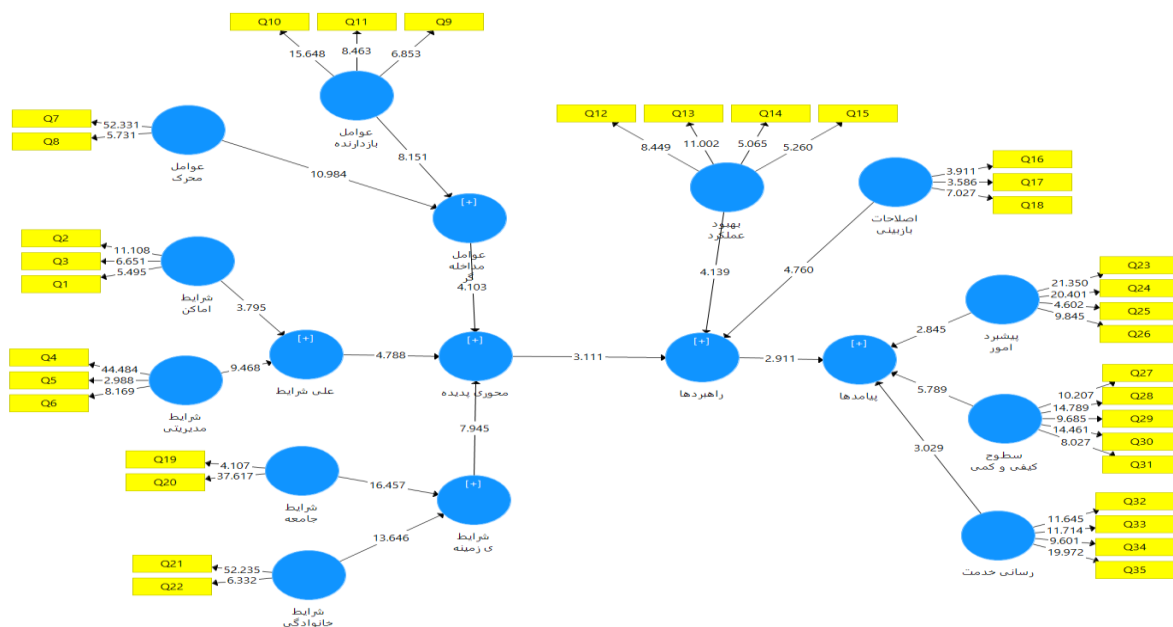
۲۳۷

دیگر روایی واگرایی مدل مناسب است. نتایج این آزمون در جدول ۵ ارائه شده است.

در پژوهش حاضر، سازه های مدل، تعامل بیشتری با شاخص های خود دارند تا با سازه های دیگر؛ به عبارت

جدول ۵. شاخص های بررسی روایی واگرایی مدل

مولفه ها	پیامدها	پدیده محوری	عوامل مداخله گر	شرایط زمینه ای	شرایط علی	راهبردها
راهبردها	۰/۳۹۱	۰/۶۵۸	۰/۴۴۱	۰/۵۳۴	۰/۳۷۳	۰/۷۷۸
شرایط علی	۰/۵۷۲	۰/۷۰۲	۰/۵۱۹	۰/۴۸۰	۰/۷۷۸	
شرایط زمینه ای	۰/۵۷۹	۰/۷۷۰	۰/۵۱۳	۰/۸۱۹		
عوامل مداخله گر	۰/۴۸۴	۰/۶۹۰	۰/۸۲۱			
پدیده محوری	۰/۶۰۹	۰/۸۴۲				
پیامدها	۰/۷۲۲					

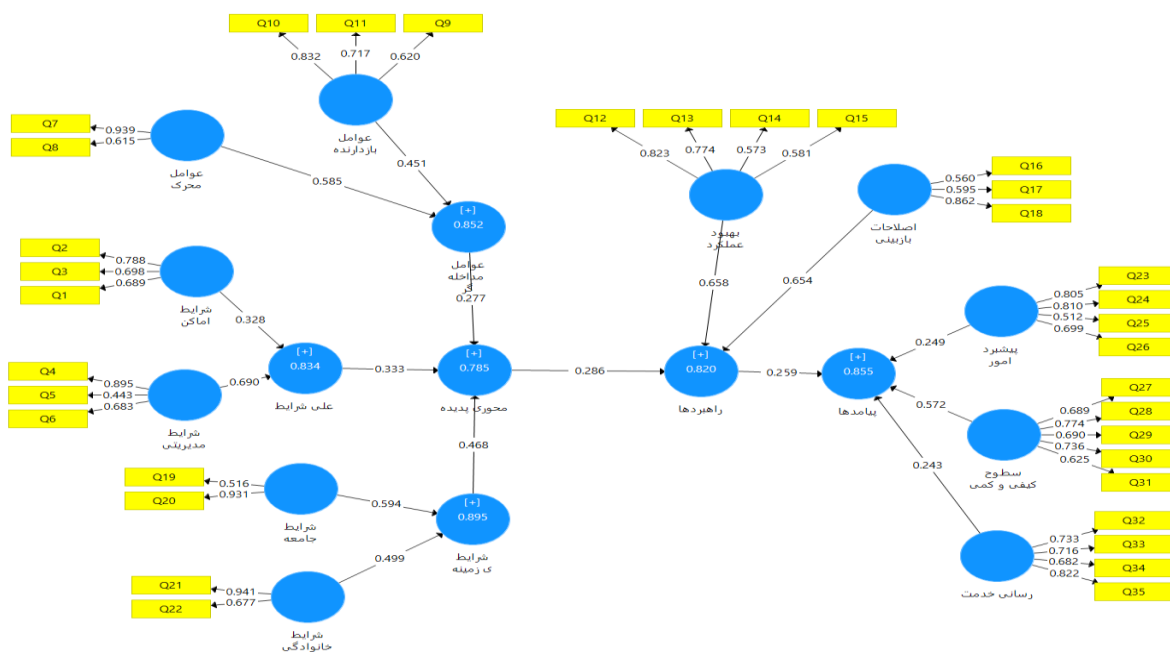
شکل ۱. برازش مدل نهایی در حالت استاندارد

وابسته ای مدل بیشتر باشد، نشان از برازش بهتر مدل است. چین (۱۸)، سه مقدار ۰/۱۸، ۰/۳۳ و ۰/۶۷ را به عنوان مقدار ملاک برای مقادیر ضعیف، متوسط و قوی R^2 معرفی می کند (۱۹).

همانگونه که در شکل ۱ مشاهده می شود مقدار تی در تمامی مسیرها از ۱/۹۶ بیشتر است، بنابراین می توان نتیجه گرفت که در سطح معناداری ۹۵ درصد، کلیه مسیرها معنادار می باشد. هر چقدر R^2 مربوط به متغیر

جدول ۶. مقدار R2 متغیرهای وابسته مدل

متغیرها	مقدار R ²
شرایط علی	۰/۸۳۴
عوامل مداخله گر	۰/۸۵۲
پدیده محوری	۰/۷۸۵
شرایط زمینه ای	۰/۸۹۵
راهبردها	۰/۸۲۰
پیامدها	۰/۸۵۵

شکل ۲. برازش مدل نهایی در حالت استاندارد

جدول ۷. مقدار Q2 متغیرهای وابسته مدل

متغیرها	مقدار Q ²	قدرت Q ²
شرایط علی	۰/۴۷۱	قوی
عوامل مداخله گر	۰/۵۳۶	قوی
پدیده محوری	۰/۲۷۲	متوسط
شرایط زمینه ای	۰/۵۸۸	قوی
راهبردها	۰/۴۴۷	قوی
پیامدها	۰/۴۱۶	قوی

دو فصلنامه روان‌شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF معرفی شده است (۲۰).

همانطور که در جدول ۷ مشاهده می شود، مقدار Q^2 و قدرت آن را در متغیرهای وابسته مدل آمده است. سه

جدول ۸. مقدار Q^2 متغیر وابسته مدل

متغیرها	مقدار R^2	مقادیر اشتراکی
شرایط علی	۰/۸۳۴	۰/۶۰۶
عوامل مداخله گر	۰/۸۵۲	۰/۶۷۴
پدیده محوری	۰/۷۸۵	۰/۴۶۶
شرایط زمینه ای	۰/۸۹۵	۰/۶۷۱
راهبردها	۰/۸۲۰	۰/۶۰۴
پیامدها	۰/۸۵۵	۰/۵۲۱
میانگین	۰/۸۴۰	۰/۵۹۰

نتایج در مولفه عوامل علی (عوامل روانشناختی فردی، تعامل با سازمان های غیر ورزشی، و تعامل با سازمان های ورزشی) مؤثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی نشان داد شناسایی عوامل روانشناختی فردی در مشارکت بخش آموزش در ورزش قهرمانی صرفاً توسط عوامل سیستمی تعیین نمی شود، بلکه تحت تأثیر ویژگی ها و شرایط روانشناختی تک تک دانش آموزان، مربیان و مدیران نیز می باشد. همچنین تعامل با سازمان های غیرورزشی، منعکس کننده این شناخت رو به رشد است که توسعه ورزش، به ویژه در سطح نخبگان، نیازمند حمایت و همکاری فراتر از ساختارهای ورزشی سنتی است. تعامل با سازمان های ورزشی، بر پیوندهای حیاتی بین مؤسسات آموزشی و بدنه های ورزشی خاص تأکید می کند. مشارکت آموزشی در این فرآیند اغلب از طریق برنامه های استعدادیابی، مدارس تخصصی ورزشی و برنامه های ورزشی در سطح دانشگاه آشکار می شود. یافته ها نشان داد که قدرت و ماهیت این تعاملات به طور قابل توجهی

با توجه به جدول ۷، مقدار GOF به صورت زیر قابل محاسبه است:

$$GOF = \sqrt{\text{Communality} \times R^2}$$

$$GOF = \sqrt{0.590 \times 0.840} = 0.704$$

مقدار GOF برای مدل این پژوهش ۰/۷۰۴ محاسبه شده که نشان از برازش کلی قوی و بسیار مناسب مدل دارد.

بحث و نتیجه گیری

فراتر از مشارکت مستقیم ورزشی، وزارتخانه آموزش و پرورش سیاست هایی را شکل می دهند که بر سلامت روانی، تناسب اندام و توسعه کلی دانش آموزان تأثیر می گذارند که همه به پتانسیل ورزشی کمک می کنند. دستورالعمل های تغذیه ای برای وعده های غذایی مدرسه، الزامات فعالیت بدنی روزانه، و آموزش بهداشت، همگی در ایجاد پایه های فیزیولوژیکی لازم برای عملکرد ورزشی نخبگان نقش دارند. لذا هدف از پژوهش حاضر برازش مدل عوامل مؤثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی بود.

بر نقش بخش آموزش در توسعه ورزش قهرمانی تأثیر می‌گذارد (۴). این یافته‌ها با مطالعه هولت و همکاران (۲۱) همسو بود که نشان دادند سه مؤلفه شناسایی شده با سطوح مختلف اکولوژیکی مطابقت دارند: عوامل فردی مربوط به میکروسیستم، تعامل با سازمان‌های ورزشی به مزوسیستم، و تعامل با سازمان‌های غیرورزشی به اگزوسیستم و کلان سیستم. این دیدگاه بوم شناختی به توضیح ماهیت به هم پیوسته و تودرتویی عوامل علی مؤثر بر مشارکت آموزشی در ورزش‌های قهرمانی کمک می‌کند.

نتایج در مولفه عوامل زمینه‌ای (نقش حمایتی خانواده، اماکن ورزشی، نیروی انسانی و عوامل مدیریتی) موثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی نشان داد مشارکت و حمایت روانشناختی والدین به طور قابل توجهی بر مسیر ورزشکار به سمت عملکرد در سطح قهرمانی تأثیر می‌گذارد. بنابراین، توانایی وزارت آموزش و پرورش برای تعامل و استفاده از سیستم‌های حمایتی خانواده ممکن است عامل مهمی در تقویت توسعه ورزش قهرمانی باشد. در دسترس بودن، کیفیت و دسترسی به این امکانات در موسسات آموزشی می‌تواند به میزان زیادی بر ظرفیت وزارت برای توسعه ورزشکاران در سطح قهرمانی تأثیر بگذارد. امکانات کافی نه تنها ابزار تمرین و رقابت را فراهم می‌کند، بلکه نشان دهنده تعهد سازمانی به تعالی ورزشی است که به طور بالقوه افراد با استعداد را برای دنبال کردن مشاغل ورزشی در سیستم آموزشی جذب می‌کند (۲۲). توانایی وزارت آموزش و پرورش برای جذب، حفظ و توسعه منابع انسانی با کیفیت بالا در

نقش‌های مرتبط با ورزش ممکن است تأثیر قابل‌توجهی بر اثربخشی آن در پرورش ورزشکاران در سطح قهرمانی داشته باشد. شیوه‌های مدیریت مؤثر می‌تواند تخصیص منابع را بهینه کند، تلاش‌ها را در بین ذینفعان مختلف هماهنگ کند و یک محیط حمایتی برای توسعه ورزشی ایجاد کند. رویکرد این وزارتخانه به مدیریت ورزش، از جمله ادغام آن با اهداف آموزشی گسترده‌تر، می‌تواند عمیقاً بر نتایج طرح‌های توسعه ورزش قهرمانی تأثیر بگذارد. این نتایج با مطالعه گیوی و راد (۲۳) همسو بود که نشان دادند امکانات ورزشی با طراحی خوب ممکن است مربیان ماهر و کارکنان پشتیبانی را جذب کند، در حالی که شیوه‌های مدیریت مؤثر می‌تواند مشارکت خانواده را افزایش داده و استفاده از امکانات را بهینه کند. در مقابل، نارسایی‌ها در یک حوزه ممکن است تنگناهایی ایجاد کند که مانع پیشرفت کلی در توسعه ورزش قهرمانی شود.

نتایج در مولفه عوامل مداخله‌ای (استفاده از رسانه‌ها، نقش حمایتی معلم و مدیران مدارس و توجه به برنامه‌های فوق برنامه در مدارس) موثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی نشان داد از کانال‌های رسانه‌ای می‌توان برای افزایش آگاهی در مورد اهمیت ورزش در آموزش و ترویج رویدادهای قهرمانی استفاده کرد. این افزایش دید ممکن است مشارکت بیشتر وزیران را در ابتکارات توسعه ورزش تشویق کند. همچنین رسانه‌های اجتماعی و سایر بسترهای دیجیتال می‌توانند ارتباط مستقیم بین وزارت آموزش و پرورش و ذینفعان مختلف از جمله دانش‌آموزان، والدین و سازمان‌های ورزشی را دو فصلنامه روان‌شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

تسهیل کنند. این مشارکت ممکن است به تصمیم گیری آگاهانه تر و تدوین سیاست منجر شود (۲۴). همچنین معلمان و مدیران در خط مقدم تبدیل سیاست های وزارتخانه به عمل هستند. درک، انگیزه و ظرفیت آنها برای حمایت از برنامه های ورزشی می تواند به طور قابل توجهی بر موفقیت ابتکارات ورزشی قهرمانی تأثیر بگذارد. مربیان نقش تعیین کننده ای در شناسایی و پرورش استعداد های ورزشی در سطح پایه دارند. همچنین برنامه های فوق برنامه می توانند به عنوان پله ای بین فیزیک مدرسه ای عمل کنند. برنامه های فوق برنامه می تواند به عنوان پله ای بین تربیت بدنی مبتنی بر مدرسه و مشارکت ورزشی نخبگان عمل کند و مسیرهای روشن تری را برای ورزشکاران با استعداد ایجاد کند. تمرکز بر برنامه های فوق برنامه ممکن است وزارتخانه را قادر سازد تا مشارکت گسترده تری را در ورزش ترویج کند و به طور بالقوه ظرفیت استعداد برای رقابت در سطح قهرمانی را افزایش دهد. این یافته با پژوهش ایکلز و باربر (۲۵) که اثرات مثبت مشارکت خارج از برنامه را بر رشد و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان نشان می دهد همسو است.

نتایج در مولفه راهبردهای (تدوین طرح درس های اصولی و بکارگیری سیستم های ارزشیابی مناسب) مؤثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی نشان داد که راهبرد در قالب دو مقوله ی تدوین طرح درس های اصولی و بکارگیری سیستم های ارزشیابی مناسب شناسایی گردید. وزارتخانه های آموزش و پرورش می توانند نقش مهمی در اجرای چنین استراتژی هایی

دو فصلنامه روان شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

ایفا کنند. به عنوان مثال، آژانس ورزش ژاپن تلاش می کند تا محتوای کلاس های تربیت بدنی و بهداشت را غنی کند، فعالیت های باشگاه های ورزشی را احیا کند و برنامه های درسی آموزشی را تقویت کند. این رویکرد تضمین می کند که دانش آموزان کیفیت و توانایی لذت بردن از ورزش را در طول زندگی خود توسعه می دهند (۲۶). علاوه بر این وزارت آموزش و پرورش می تواند برای تدوین برنامه های جامع با ارگان های ملی ورزش همکاری نزدیک داشته باشد. از طرفی دیگر برای توسعه ورزش قهرمانی، سیستم های ارزیابی باید بر شناسایی و پرورش استعدادها نیز تمرکز کنند. بر این اساس و در تبیین استراتژی های راهبردی، وزارت آموزش و پرورش نیز می تواند از طرق مختلف به توسعه ورزش قهرمانی کمک کنند. تأمین منابع و زیرساخت ها؛ اطمینان از برخورداری مدارس از امکانات و تجهیزات کافی برای تمرین و مسابقات ورزشی، حمایت از توسعه ورزشکاران؛ اجرای برنامه هایی برای شناسایی و پرورش ورزشکاران جوان با استعداد، به طور بالقوه با همکاری سازمان های ورزشی ملی، ترویج علوم و تحقیقات ورزشی؛ ادغام علوم ورزشی در برنامه درسی و حمایت از تحقیقاتی که می تواند عملکرد ورزشی و روش های مربیگری را افزایش دهد. و در نهایت از طریق تقویت همکاری های بین المللی؛ مشارکت در برنامه های تبادل بین المللی و همکاری ها برای قرار دادن دانش آموزان و ورزشکاران در معرض روش های مختلف آموزشی و سطوح مسابقه. این یافته ها با نتایج ماموم و همکاران (۲۷) همسو بود که نشان دادند سیاست ملی ورزش ترنیداد و توباگو تأکید

می کند که هم مشارکت کامل در ورزش و هم ورزش با عملکرد بالا باید به طور همزمان توسعه یابند، زیرا آنها نیازهای اساسی توسعه و زیرساخت را دارند. همچنین نتایج حاضر با ایده توسعه برنامه های درسی پایه که ورزش و فعالیت بدنی را در برنامه درسی گنجانده باشد، همسو می باشد (۲۸).

نتایج در مولفه پیامدهای موثر بر مشارکت آموزش و پرورش در ورزش قهرمانی (برگزاری رویدادهای ورزشی جهت قهرمان پروری و ایمن سازی تجهیزات ورزشی جهت توسعه ورزش قهرمانی) نشان داد پیامدهای مشارکت آموزش و پرورش در توسعه ورزش قهرمانی دو مقوله ی برگزاری رویدادهای ورزشی جهت قهرمان پروری و ایمن سازی تجهیزات ورزشی جهت توسعه ورزش قهرمانی را به دنبال خواهد داشت. یکی از راه هایی که وزارت آموزش و پرورش می تواند بر مشارکت و عملکرد دانش آموزان تأثیر بگذارد، سازماندهی رویدادهای ورزشی است. این رویدادها اهداف متعددی را دنبال می کنند. مسابقات ورزشی منظم بستری را برای شناسایی و پرورش استعدادهای جوان فراهم می کند. مطالعات نشان داده است که شرکت در ورزش مدرسه با بهبود عملکرد تحصیلی مرتبط است. مشارکت وزارتخانه های آموزش و پرورش در توسعه ورزش قهرمانی می تواند نتایج قابل توجهی به ویژه در زمینه برگزاری رویدادهای ورزشی برای پرورش قهرمان و تامین تجهیزات ورزشی به دنبال داشته باشد. برگزاری رویدادهای ورزشی برای پرورش قهرمان یک جنبه حیاتی در توسعه ورزش قهرمانی است. وزارتخانه های

آموزش و پرورش می توانند نقش حیاتی در این فرآیند ایفا کنند. همچنین با تسهیل رویدادهای رقابتی منظم در سیستم آموزشی، وزارتخانه ها می توانند بسترهایی را برای ورزشکاران مستعد فراهم کنند تا مهارت های خود را به نمایش بگذارند و تجربیات ارزشمندی کسب کنند. همکاری با ارگان های ورزشی ملی نیز می تواند منجر به برنامه های ساختارمندتر و موثرتر پرورش قهرمان شود. همسو با نتایج حاضر بارت و گالیچ (۲۸) نشان داد که مشارکت ورزشی تأثیر کوچک اما مثبتی بر عملکرد تحصیلی دارد، به ویژه زمانی که در ساعات مدرسه انجام شود. این احتمالاً به این دلیل است که فعالیت های ورزشی می توانند عملکردهای شناختی را افزایش دهند، تمرکز را بهبود بخشند و حس نظم و انضباط و مدیریت زمان را در بین دانش آموزان تقویت کنند. همچنین نتایج با مطالعات فریدنیا و همکاران (۱۴)، ناصری پلنگرد و همکاران (۱۵)، سوجوکو و همکاران (۱۶)، موهلیسین و همکاران (۱۷) همسو بود.

بطور کلی، این یافته ها چارچوبی جامع برای درک عوامل روانشناختی مؤثر بر مشارکت آموزشی در ورزش قهرمانی ارائه می کند. آنها نیاز به یک رویکرد سیستمی را برجسته می کنند که هم تعاملات سازمانی در سطح کلان و هم عوامل فردی در سطح خرد را در نظر می گیرد. این دیدگاه کل نگر بینش های ارزشمندی را برای سیاست گذاران و دست اندرکاران ارائه می دهد که به دنبال افزایش سهم بخش آموزش در توسعه ورزش نخبگان هستند. وزارت باید چالش های بالقوه مرتبط با تأکید بر برنامه های فوق درسی، مانند مسائل برابری و دو فصلنامه روان شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

بهبود بخشد و به اهداف گسترده تر تربیت بدنی و رشد جوانان کمک کند. با این حال، توجه به این نکته مهم است که این نتایج نیازمند تلاش مستمر، برنامه ریزی استراتژیک و همکاری بین مؤسسات آموزشی، سازمان های ورزشی و سایر ذینفعان است. در نهایت پیشنهاد می گردد توسعه یک استراتژی رسانه ای جامع برای ترویج مشارکت ورزشی و جلب حمایت عمومی از طرح های ورزشی قهرمانی، سرمایه گذاری در توسعه حرفه ای معلمان و مدیران به منظور افزایش ظرفیت آنها برای حمایت از برنامه های ورزشی و توسعه استعدادها، بررسی و گسترش بالقوه پیشنهادات ورزشی فوق برنامه، با تمرکز بر ایجاد مسیرهای فراگیر برای مشارکت در سطح قهرمانی و همچنین تجهیز و ایمن سازی اماکن ورزشی جهت تشویق و حفظ انگیزه ورزشکاران انجام پذیرد.

تشکر و قدردانی

از تمامی افرادی که در پژوهش حاضر شرکت داشتند کمال تشکر و قدردانی را داریم.

دسترسی، به ویژه برای دانش آموزان از پیش زمینه های محروم را نیز در نظر بگیرد. بطور کلی، شرایط مداخله ای شناسایی شده - استفاده از رسانه ها، نقش روانشناختی و حمایتی مربیان، و توجه به برنامه های فوق برنامه - هم فرصت ها و هم چالش هایی را برای مشارکت وزارت آموزش و پرورش در توسعه ورزش قهرمانی ایجاد می کند. این عوامل به هم پیوسته اند و باید در تدوین و اجرای سیاست ها به طور کلی در نظر گرفته شوند. وزارتخانه های آموزش و پرورش از طریق راهبردهایی که ورزش را در نظام آموزشی ادغام می کند، مشارکت فراگیر را ترویج می کند و سیستم های ارزیابی مؤثر را اجرا می کند، نقش حیاتی در توسعه ورزش قهرمانی ایفا می کنند. همچنین از طریق برگزاری رویدادهای ورزشی و ایمن سازی تجهیزات می تواند نتایج مثبت قابل توجهی به همراه داشته باشد. این تلاش ها می تواند سیستمی قوی برای شناسایی و پرورش استعدادهای ورزشی ایجاد کند، عملکرد کلی ورزشی را

References

1. RezaiSufi M, Shabani A. Analysis of the national championship by SWOT method. Management and development of sports. 2018; 6 (1), 87-103. In Persian <https://doi.org/10.22124/jsmd.2017.2447>
2. AliyanAtaabadi H, Heydarian M. Talent and talent; methods of discovery and prosperity of talents. Tehran: Omid Majd Publications. 2009. In Persian
3. Abdi H, Sajjadi SN. Comparison of continental results and medals in the Summer

- Olympics (2004-1896). Olympics Quarterly. 2009; 17 (1) (451th), 93-81. In Persian
4. Shaholi Koh-Shouri J, Askari AR, Nazari R, Naqsh AR. Constructivist model of participation in student sports. Teaching and Learning Research, 2019; 17(1), 123-141. (n Persian <https://dx.doi.org/10.22070/tlr.2021.10390.0>
5. Mirzaei Kalar A, Hamtinejad MA, Ramzaninejad R. Designing the development model of student sports in Iran. Research in

educational sports. 2019; 8(18), 41-62. In Persian

<https://doi.org/10.22089/res.2019.6508.1557>

6. Ghalibaf M. Strategic approach to the sport in the country. Tehran: Negarestan Hamed Publication. 2012; 99. In Persian

7. Ghasemi H, Tojari F, Borojerdi M, Emami H, Amiri M. Content analysis of the views of heads of the physical education organization about the components of sport from 1357 to 1388. Sport Manage. 2012; 13:137-52. In Persian

8. Keshavarz L, Farahani A, Mohammadkhani J. Analysis of the factors affecting the behavior of Iran championship sports managers with the scenario planning approach. Organizational Behavior Management Studies in Sports. 2017; 5 (17): 99-108. In Persian

9. Rasekh N, Sajjadi N, Hamidi M, Khabiri M. The design of a strategic plan for Iran female championships. Sport management journal. 2015; 7(3):309-34. In Persian

<https://doi.org/10.22059/jsm.2015.55358>

10. Green M. Integrating macro-and meso-level approaches: A comparative analysis of elite sport development in Australia, Canada and the United Kingdom. European Sport Management Quarterly. 2005; 5(2):143-66.

<https://doi.org/10.1080/16184740500188805>

11. Andersen SA, Houlihan B, Ronglan LT. Managing elite sport systems: Research and practice: Routledge. 2015; 78.

<https://doi.org/10.4324/9781315753768>

12. Ramazaninezhad R, Eidi H, Reihani M. Analysis of sport development models and elite athletes' education. Paper presented at Conference Planning and Mmanagement at

دو فصلنامه روان‌شناسی ورزش، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، دوره ۱۶، شماره ۲

the Grassroots. Iran National Football Academy, Tehran, Iran. 2011. In Persian

13. Ramadhan MG, Paramitha ST, Ma'mun A, Nuryadi N, Juliantine T. Analysis of elite sports development patterns through sports education. International Journal of Education in Mathematics, Science and Technology. 2022; 10(4):868-93.

<https://doi.org/10.46328/ijemst.2619>

14. Faridnia H, Hatefi Afshar L, Dehghan Qahfarkhi A. Identifying effective factors in finding sports talent of primary school students (with the approach of raising heroes for the future). Research in educational sports, 2023; 10 (3),25 -38. In Persian

15. Naseri Plangerd V, Bahrami S, Zardoshtian S, Yoosefy B. Designing a Family-School Support Model in Developing Sports Talents: A Grounded Theory Study. JHPM. 2021; 10 (1) :74-90. In Persian

16. Sujoko I, Apriyani A, Saputra R, Aprilianto M, Widyawati AC. Policy analysis building sports achievement in Serang City. International Journal of Health Sciences. 2024; (I):3679-91.

<https://doi.org/10.53730/ijhs.v6ns1.5596>

17. Muhlisin M, Ma'mun A, Saputra YM, Nuryadi N. SPLISS models analysis: Elite Sports Development System on Aspects of the Competition System in Central Java. In Proceedings of International Conference on Physical Education, Health, and Sports. 2023; 3, 301-313.

<https://doi.org/10.15294/icophs.v3i1.2683>

18. Chin WW. The partial least squares approach to structural equation modeling. Modern methods for business research, 1998; 295(2), 295-33.

19. Davari A, Rezazadeh A. Structural equation modeling with PLS software. Publications: Academic Jihad Publishing Organization. 2014; 88. In Persian
20. Wetzels M, Odekerken-Schröder G, Van Oppen C. Using PLS path modeling for assessing hierarchical construct models: Guidelines and empirical illustration. MIS quarterly, 2009; 177-195.
<https://doi.org/10.2307/20650284>
21. Holt NL, Neely KC, Slater LG, Camiré M, Côté J, Fraser-Thomas J, et al. A grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study. International review of sport and exercise psychology. 2017; 10(1):1-49.
<https://doi.org/10.1080/1750984x.2016.1180704>
22. De Bosscher V, De Knop P, van Bottenburg M. Sports policy factors leading to international sporting success. VUBPress. Sports policy and management. 2007; 3: 109-120.
<https://doi.org/10.1080/16184740600955087>
23. Givi A, Rad A. Identifying Effective Factors in the Development of Elite Sports with a Research Synthesis Method: a Meta-synthesis Approach. Sport Management Journal, 2023; 15(2): 203-218. In Persian
<https://doi.org/10.22059/jsm.2022.338288.2899>
24. Filo K, Lock D, Karg A. Sport and social media research: A review. Sport management review. 2015; 18(2):166-81.
<https://doi.org/10.1016/j.smr.2014.11.001>
25. Eccles JS, Barber BL, Stone M, Hunt J. Extracurricular activities and adolescent development. Journal of social issues. 2003; 59(4):865-89.
<https://doi.org/10.1046/j.0022-4537.2003.00095.x>
26. Darko N, Mackintosh C. Challenges and constraints in developing and implementing sports policy and provision in Antigua and Barbuda: which way now for a small island state? Sport Policy in Small States: Routledge. 2018; 57-82.
<https://doi.org/10.1080/19406940.2014.925955>
27. Ma'mun A, Anggorowati R, Risma R, Slamet S, Anira A. An Historical Overview of the Culture of Sports in Indonesia: Global Issues and Challenges for Future Indonesian Sports Development Policies. Asian Journal of Sport History & Culture. 2022; 1(2):161-82.
<https://doi.org/10.1080/27690148.2022.2119091>
28. Bailey R, Armour K, Kirk D, Jess M, Pickup I, Sandford R, Education BP. The educational benefits claimed for physical education and school sport: an academic review. Research papers in education. 2009; 24(1):1-27.
<https://doi.org/10.1080/02671520701809817>
29. Barth M, Güllich A, Macnamara BN, Hambrick DZ. Quantifying the extent to which junior performance predicts senior performance in Olympic sports: a systematic review and meta-analysis. Sports Medicine. 2024; 54(1):95-104.
<https://doi.org/10.1007/s40279-023-01906-0>